

til Anvendelse. Dette var, som sagt, min Anskuelse efter anden Behandling, men ved at efterlase de ved anden Behandling stedsfundne Forhandlinger i Rigsdagstidenden er jeg bleven opmærksom paa, at der dog maaskee savnes en Oplysning, som turde have nogen Betydning for enkelte Medlemmer eller for hele Thinget. Der blev nemlig af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) fremsat det Ønske, at Thinget maatte faae Oplysning om, hvorledes den paagjældende Sum vilde blive anvendt, saafremt den overhovedet kom til Anvendelse. Dette Spørgsmaal blev besvaret af den ærede Ordfører saaledes, at jeg maaskee i det Væsentlige kunde berolige mig derved, og den ærede Ordfører har vistnok hørt det Ønske at være saa correct som muligt. Smidlertid svarer det dog ikke ganske til den Maade, hvorpaa jeg ønsker, at denne Sag skulde opfattes, og jeg skal derfor her gjentage en Erklæring, som jeg paa givne Anledning afgav i Udvalget. At der er en vis Uoverensstemmelse her paa enkelte Punkter, eller rettere sagt, at Udvalget ikke er saa nøie underrettet, som det maaskee ellers vilde være, ligger jo deri, at jeg har afgivet den paagjældende Erklæring ikke i Finants-, men i Pønningsslov-Udvalget. Det samme Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) fremsatte, var nemlig i sin Tid blevet rettet til mig af et æret Medlem af Pønningsslov-Udvalget, og jeg afgav da den bestemte Erklæring, at det var min Hensigt at anvende disse Beløb, saafremt jeg overhovedet skulde komme til at anvende dem, saaledes, at jeg vilde midlertidigt iværksætte den af mig foreslaaede Ordning af Krigsministeriet, og jeg skal nu tilføie at det er min Hensigt, at gjøre dette paa den Maade, at jeg vil søge de Mænd i eller udenfor Krigsministeriet, som jeg anseer for meest stikkelige til at beklæde de Embeder, som vare paatænkte, de Embeder, som findes opførte i den af mig foreslaaede Ordning af Krigsministeriet. Disse Embedsmænd vilde naturligvis ikke faae nogen ny kongelig Ansættelse, ikke nogen pensionsberettiget Indtægt udover den, som de maatte have iforveien; men de vilde faae idetmindste tilnærmelsesvis de

Pønninger eller Indtægter, som vare udkastede for de paagjældende Poster i mit Forslag til Krigsministeriets Ordning. Det var saaledes, jeg — og jeg tør antage med fuldkommen Tydelighed — udtalte mig for Udvalget, og det er saaledes, jeg troer nu at burde udtale mig, da dette Spørgsmaal, som bemærket, vel blev besvaret, men dog ikke blev besvaret med den fuldkomne Bestemthed, hvormed jeg selv seer mig istand til at besvare det. Det undgik dengang min Opmærksomhed, og da jeg som sagt ikke ventede, at Bevillingen vilde blive vedtagen, kunde det ikke paaligge mig at sige, hvorledes jeg vilde anvende en Bevilling, som jeg ikke ønskede; men da dette Spørgsmaal atter er fremkommet og ikke er blevet fuldt besvaret, har jeg troet at burde give denne Oplysning. Det er for at være fuldkommen correct med Hensyn til dette Punkt, at jeg har troet at burde stille Forslaget under Nr. 5, for at det høie Thing kan være bekendt med, hvorledes disse Summer vilde blive anvendte, saafremt de overhovedet komme til Anvendelse.

Klær: Uagtet Forslaget under Nr. 4 seer ret tiltalende ud og tilshneladende nærmer sig Tanken om Selvbeklædning for de Militaire, skal jeg dog ikke nægte, at det, saaledes som det er affattet, ikke for mig har synderlig stor Betydning. Saalænge der er en saa stor Afvigelse i den militaire Dragt fra, hvad man bruger i det daglige Liv, kan man være temmelig overbeviist om, at ikke ret Mange af det militaire Mandskab kan gjøre Brug af Tillædsen til at kjøbe Klæderne af Militairetaten. Det eneste Stykke, jeg kan tænke mig, at Soldaterne vilde sætte Priis paa at beholde og tage med sig hjem, er Beentklæderne; men jeg er temmelig vis paa, at der ikke er ret Mange, som vilde benytte Vaabenrakkerne. Naar Forslaget overhovedet skulde faae praktisk Betydning som en Besparelse, er det en Selvsølg, at man maatte komme til en fuldstændig Selvbeklædning for Militairet og derved komme til at nedlægge den hele Depotindretning, hvorved man vilde blive fri for de Embedsmænd, som staae i Forbindelse dermed; men saalænge man ikke kan komme dertil, anseer jeg ikke Sagen for at have Stort at bethyde. Smidlertid skal